

12.10.15

כ"ט תשרי, תשע"ו

לכבוד

חברי ועדת רווחה ועבודה

שלום,

שמי

עובדת כעו"ס. סיימתי את קורס חוק נוער עם מוטיבציה גבוהה לעבודה.

בשלושת החודשים האחרונים אני חווה שיימינג פוגעני הכולל אלימות מילולית קשה ביותר בדפי הפייסבוק.

באתרים מופצים שקרים, הכפשות, הסתה והשוואה לנאציזם. התחושות קשות מאוד כאשר דברים שכאלו מתפרסמים ברשת ובמיוחד כאשר מתרחשת חדירה לפרטיות. ברשת הופצו תמונות אישיות שלי ושל בני משפחתי, תוך כניסה לפייסבוק האישי שלי והעתקה משם של חומרים. התפקיד אותו אני ממלאת הינו מתוקף חוק ומשכך המינוי ניתן על ידי שר הרווחה. לאורך תפקידי כעו"ס לחוק הנוער אני פועלת לפי אמות מידה אשר מותוות ומעוגנות בחוק הנוער טיפול והשגחה.

ביום הוצאנו בחירום שלושה קטינים לאחר שבמשך תקופה ארוכה הועמדו לרשות המשפחה כל הסעדים והעזרות שניתן להציע אך אלה בחרו שלא להשתמש בהם ותוך כך החרף מצב הקטינים, עד כי הסבתא בחרה להתקשר לאגפינו ולבקש שנבוא לקחת את נכדיה מאחר שאין בכוחה לטפל בהם עוד.

חודש וחצי לאחר מכן, החלו להופיע הפוסטים הראשונים שהיו תחילת מסע השמצות, כונית: "פסיכוטית", "סטלנית", "זבל כי ימלוד", "שיכורה מכוח", "חוטפת סוציאלית", "חלאת המין האנושי", "עו"ס...", "עו"ס נבזית וחולנית", "אישיות בהמתית וגועלית" ועוד כינויים רבים אחרים.

במהלך חופשת סוכות ההסתה עלתה מדרגה וניכר כי מדובר באנשים שאינם בוחלים בשום אמצעי, הופיעו כינויים כמו: "מנגלה", "סוהרת במחנה השמדה" ועוד. הנורא מכל הוא האשמה כוזבת כי אני מתעללת בילדי ואף פורסמה כתובת המגורים שלי ומספר הטלפון בביתי. לאחרונה אני מרגישה כי חיי השתנו וחשופים לכל. מכריי נחשפים לפוסטים הנ"ל וכאשר פורסם פוסט נוסף, הגננת של בני שאלה האם אני מודעת לפרסומים כנגדי. מאחר ומדובר באנשים שככל הנראה אין להם מה להפסיד אני חייה בפחד שכן אין לדעת מה יהיה הצעד הבא שלהם ועד כמה רחוק ילכו.

בנוסף, מתפרסמות טענות עם ציטוטים לכאורה מדף הפייסבוק שלי, ציטוטים שאינם קיימים. לאור כל האמור, נאלצתי לסגור את דף הפייסבוק שלי.

למן הרגע הראשון, יידעתי את הגורמים באגף הרווחה ומאז אני מלווה הן במדריכה שלי, ראש הצוות ובהנהלת האגף. הלוי נעשה גם ברמה המקצועית ע"י עו"ס מחוזית לפי חוק הנוער במשרד הרווחה והייעוץ המשפטי של עיריית. הפעולות שננקטו כללו: הגשת תלונות במשטרה, פניה לוועדת אל אלימות של המשרד, פנייה לפייסבוק בארץ ובארה"ב להסרת הפרסומים.

הובהר לי ע"י משרד הרווחה שהחומרים מצויים הן בידי המשטרה והן בידי הפרקליטות (אשר מאגדת אותן עם תלונות נוספות שהוגשו ברחבי הארץ נגד וחבר מרעיו) והפרקליטות מכינה אותם לכדי תיק פלילי משותף אחד. על אף התמיכה שקיבלתי לאורך כל הדרך אני מרגישה כי המערכה פועלת בצורה איטית ובדרך שאינה תואמת את המציאות האינטרנטית החדשה. נראה לי שהחוק שאמור לתת הגנה, אינו עומד בקצב ההתפתחות הטכנולוגית ולראיה כאשר הגשתי את התלונות על הפוסטים במשטרה, הם קוטלגו תחת הסעיף של "הטרדה במתקן בזק".

בוועדת אל אלימות שהתקיימה במשרד הרווחה, העבירו את האחריות לרשות המקומית. אני שואלת את עצמי מידי יום "האם זה שווה את זה?"

אני מאמינה בעבודתי ובתפקידי ובמקרה ספציפי זה בטוחה שדאגנו לשלומם הנפשי של שלושת הקטינים שאלמלא הוצאו מביתם הייתה נשאלת השאלה "היכן היו שירותי הרווחה?".

בכל יום שעובר, אני חשה שמתרחש רצח אופי של ממש והסתה פרועה שעלולה להוביל למעשי אלימות כנגדי ונגד משפחתי. אין בלבי ספק שאף אחד לא היה מוכן שדמו יופקר ושמו הטוב יוכפש, רק בשל העובדה שהוא נבחר ציבור שעושה את עבודתו.

לא יתכן שההכפשה שתוארה תמשיך באין מפריע! אני שואלת "עד מתי?!"

במצב כזה, עובדים סוציאליים לחוק הנוער יינטשו תפקיד חשוב זה או לחילופין טובת הילדים או שלומם הנפשי או הפיזי לא יעמדו לנגד עיני העובדים מתוך חשש לביטחונם האישי.

זהו סיפורי האישי והאמת אני אובדת עצות מאוזלת היד של המערכת ומהתשובות הלקוניות שהנושא ידוע ומטופל. אשמח שיהיה טיפול תקיף וענייני בתופעה הזו שמדירה שינה מעיניי, שמשרד המשפטים ייתן דעתו ברמת החקיקה לתופעה זו של עובדי ציבור העושים את עבודתם וחשופים לאלימות פוגענית מסיתה ברשת.

בברכה,

עו"ס לפי חוק הנוער

מצ"ב חלק מהפוסטים שפורסמו ברשתות החברתיות.